

fróttur

HB-áskoðararnir settu lív í dystin

Hóast HB-áskoðararnir ekki voru fleiri enn 65 í tali, voru það teir – og ekki áskoðararnir hjá Motherwell – í sett lív í dystin longu frá fyrstu lótu av. Meðan rópini »HáááááBeee, HáááááBeee, HáááááBeee...« dundu niður yvir vøllin, kom ongantíð rættiligt lív í áskoðararnar hjá heimaliðnum

Það kann væl vera, at HB tapti dystin á vøllinum, men utan fyrri vøllin var eingin ivi um, hvør vann: HB-áskoðararnir vunnu stórsigur á áskoðarunum hjá Motherwell.

Ofra verður tikið til, at bretar hava so og so góðar áskoðarar, og at einki er sum at vera til ein fótibólts-

dyst í Onglandi, tí har er so nógv lív í – sangur og her-róp alla somlu tíðina, meðan spælarnir royna at gera sítt besta á vøllinum.

Undan dystinum hevði okkurt blað í Skotlandi sagt, at Motherwell-áskoðararnir ætlaðu at geva HB-arunum eina ógloymandi upp-living í vælkomu og blíð-

skapi. Men í veruleikanum endaði tað akkurat beint øvugt.

Longu tá spælarnir hjá báðum liðum komu inn á vøllin, skrálaðu Motherwell-áskoðararnir so hart, at tað rungaði á Fir Park. Men tó ikki nóg hart til, at tað gjørdi nakran mun, tá tú so hoyrði nakrar sera mælskar

HB-áskoðarar svara aftur í norðara enda á vøllinum: »HáááááBeee, HáááááBeee, HáááááBeee...«

– Vit trúðu ikki okkara egnu oyrum, tá vit hoyrðu hesar fáu áskoðararnar soleiðis triva í, at tað hoyrdist um allar geilur, segði ein av Motherwell-áskoðarunum við Sosialin eftir dystin.

– Eg haldi, at vit fingur ein sovorðan hvøkk, at vit ongantíð komu í gongd. Vit royndu at klappa, tá okkurt eydnaðist hjá okkara monnum, men HB-áskoðararnir sungu okkum sundur og saman, so vit ongantíð komu fyrri okkum. Vit plaga altíð at bæði syngja og rópa dúgliga, tá Motherwell spælir. Men hetta havi eg í hvussu er ikki upplivað fyrr.

HB-ararnir vøllinum voru eisini aftaná sera fegnir yvir, at áskoðararnir gjørdi tað so gott á áskoðaraplássunum, at tað ongantíð av álvara kendist sum at spæla á útivølli.

– Áskoðararnir stuðlaðu okkum ótrúliga væl, og teir voru ófærir at rópa, segði HB-formaðurin og framherjin, Gunnar Mohr, eftir dystin.

– Tað hoyrdist væl niður á vøllin, meðan so at siga einki hoyrdist frá áskoðarunum hjá Motherwell.

hj.

Tá spælarnir fóru á vøllin, rungaðu HB-rópini

Gunnar Mohr: Gekst betri enn væntað

– Vit sluppu undan tí stóra smekkinum, og tað kunnu vit vera glaðir fyrri, heldur Gunnar Mohr, íð fekk størsta kjansin hjá HB móti Motherwell

Beint áðrenn Motherwell fekk triðja málið í dystinum á Fir Park týskvöldið, hevði Gunnar Mohr tann størsta málkjansin hjá HB, íð hevði broytt stuðuna frá 2-0 til 2-1, íð saktans kundi gjørt endaliga úrslitið av dystinum:

– Eg fekk eina góða sending frá Hans Peturi í Brekkunum, bólturin var væl spældur og lá júst sum hann skuldi, men kortini skjeyt eg ov nógv uppfeitur, so málverjin hjá teimum við einari góðari bjarging fekk fatur á honum. Um eg í staðin hevði fingið meira flatt skot á bóltin, hevði hann farið undir

málverjan og í málið, sigur Gunnar Mohr, íð annars var væl nøgður við dystin.

– Vit stríddust sera væl, og tað gekk betri hjá okkum, enn eg hevði væntað frammanundan. Tað var ikki sørt, at eg stúrdi fyrri einum ordans smekki upp á eini 6-0 ella 7-0, men tað varð so langt frá, at tað kom nærhendis tí.

HB-framherjin sigur, at HB royndi at spæla sítt egna spæl, og við somu uppstilling, sum vanligt er heima. Men tó høvdu framherjarnir meira at gera við at fara aftur at hjálpa til.

hj.

Jón Dahl: Okkara mistøk fingur teir revsað

Tey flestu mundu aftan á dystin vera samd um, at besti HB-spælarin var 28 ára gamli Jón Dahl, íð spældi ein branddyst

Hann sá troyttur út aftan á dystin á Fir Park, og tá hann var komin úr koyggjunum umborð á Smyrli morgunin eftir, var hann enn rættiliga eyumur í beinumum.

Ei undur í, at so var, tí 28 ára gamli Jón Dahl var tann HB-arin, íð av øllum teimum stríðandi og íðnu HB-arunum hevði tann besta dystin.

Men sjálfur er hann eyðmjúkur og sær ikki út til at dáma, at hann verður róstur ov nógv:

– Eg haldi ikki, at tað ber til at siga, at nakar var bestur, tí eg haldi, at vit allir royndu at gera

okkara besta, og tí haldi eg, at vit komu rúniliga væl frá. Teir voru væl sterkari enn vit, so sigurin upp á 3-0 var í lagi, heldur Jón Dahl.

– Tað var upp á mistøk, íð kanska ikki í Føroyum høvdu verið revsað, at teir fingur øll trý málini. Men tað er helst eisini hetta, íð er munurin á okkum, íð spæla fótiból í fríðini og hesum, íð liva av fótiból.

Jón Dahl heldur, at klárar HB at fyrirbyggja fleiri av mistøkunum, kann gangast betri í tí seinna dystinum.

hj.

